

EESTI SKOUT

Üksik number maksab 6 marka.

Toimetuse ja talituse:

Tartus, Lutsu tän. nr. 14. — Toimetaja kõnetunnid igal esmaspäeval ja neljapäeval kl. 2—3 p. l.
Talitus on avatud iga päev kl. 2—3 p. l.

Kuulutuste hinnad:

viimasel küljel 1 veerul 2 mk. mm., lehe eesotsas 4 mk. ja teksti keskel 5 mk. teksti veeru laiusest.

EESTI SKOUTIDE MAGEVA HAAGEKANDJA.

Ilmub iga kuu 5., 15. ja 25. päeval.

Nr. 7.

Neljapäeval, 15. detsembril 1921. a.

I aastakäik.

Rühma asjaajamine.

Skonstr. Elkon.

„Skoutlus, selle sõna täies ulatuses, on Eestis veel loomata, ta alles otsib teesid, otsib inimesi, kes ta kõrged aated tegelikku ellu kannaksid“ — ütles kapt. Tõnson E. Sk. M-va Nõukogu koosolekul 6. nov., tagasivaadet tehes sellest liikumisest Eestis. Kuna alles esimesi vagusid aeti, on mitmeti vääratud, on oskamata ka rühma asjaajamist korraldatud, mis mõneigi pool end tagant järele kaunis kibedalt tunda annab. Nüüd, kus esimene organiseerimise tuhin möödab, kus käimas on sisemine ülesehitav töö, tuleb meil erilist tähelepanu juhtida õige ja korraldiku asjaajamise päale, mis pikaajalises tegevuses väga tähtsaks teguriks kujuneb.

Rühma asjaajamise viise võib palju ja väga mitmesuguseid olla. Iga rühm aga peab oma asjaajamist kindla kava järele korraldama. — Eelseisva kava väljatöötamisel olen silmas pidanud kaht asjaolu: 1) asjaajamine olgu võimalikult lihtne ja 2) sisaldagu rühma elus kõik tarvilik materjal, andes tähipäälset ülevaadet. Selle eelseisva viisi järele on asjaajamine korraldatud kõigis Tartu Skout. M-va rühmades.

Päevakäsk.

Päevakäsk skoutide organisatsioonis on alus, mil asub terve rühm, mil põhjendab ta tegevus. Kõik läheb päevakäsu kaudu, kogumised, mitmesuguste komisjonide koosseisud, üksikute isikute — skoutide ametisse määramised ja ametist vabastamised, rahalised ja muud majanduslikud küsimused, rühma ja salkade koosseis, muudatused neis, eksamite tegemised, aukohtu otsused jne. — kõik need astuvad jõusse ainult päevakäsu avaldamisega.

Päevakäsu annab rühma päalik (r-päalik) välja, milleks ta isesugust päevakäskude raamatut peab. Igas päevakäsus peab ära tähendatud olema tema nr. (järjekorras 1-st alates iga aasta algul), organisatsioon, missugusele ta antud (näit.: „Tln. Sk. M-va 12-dale Rühmale“) ja väljaandmise aeg (kp. ja aasta). Iga päevakäsule kirjutab r-päalik alla, kuid jõusse astub käsk alles siis, kui rühma vanem selle kinnitanud. Seks kirjutab r-vanem päevakäsu nurgale: „Kinnitan, kpv., allkiri.“

Päevakäsud jagunevad kolme liiki: rea-, majanduse- ja kohtu-jaoskonnad. (Üks ja sama päevakäsk võib aga ka kõiki neid kolme jaosk. ühe korraga sisaldada.) Majanduse jaosk. kuuluvad kõik küsimused kassa- ja varalalt, kohtu-jaosk. kõik aukohtu otsused, kuna rea-jaosk. kõik muud küsim. päale nimetatute kuuluvad. — Kuna iga päev maksimum ainult üks päevakäsk võidakse välja anda, sääl aga mitmesuguse sisuga määrusi tuleb teha, siis jagatakse päevakäsud üksikuteks punktideks, paragraafideks. Iga punkt sisaldab ainult üht asja, ehk mitut ühesuguse sisuga asja. Vastavalt üksikute punktide sisu järele tulevad nad jaosk. päälkirjade alla mahutada. — Iga üksiku punkti all peab seisma „alus“, kus ära on tähendatud, mille põhjal see ehk teine korraldus on tehtud. (Näit.: rühma pääkoosoleku ehk staabi otsus teatud kpvst, r-vanema ehk M-va pääliku kohustus jne.)

Kuna päevakäsud r-pääliku käes sellekohases päevakäsu raamatus alal hoitakse,

jääksid nad neile, kellele määratud, teadmata, kui neid mitte ei avaldata. Ja selleks tehakse nn. väljavõtteid päevakäskudest. Päevakäsk, nii kuidas ta r-pääliku poolt välja antud ning r-vanema poolt kinnitatud, kirjutatakse erilehele välja, parempoolsele ülemisele nurgale märkust „ärakiri“ ehk „väljavõte“ (esim. siis, kui pvksk. tervena, ning teine, kui temast ainult üks osa on võetud) tehes, algteksti allkirjade juure märkust „allkiri“ lisades. Ärakirja ehk väljavõtte õigust peab kinnitama rühma vanem skout oma allkirjaga („alguskirja järele õige — v. skout“ allkiri). — Ärakirjad ning väljavõtted päevakäskudest tulevad nähtavasse kohta üles panna, milleks oleks soovitatav sisse seada kõigis rühmis nn. „mustad tahvlid“.

Kassa ja inventaar (tarbvara).

Rahaliste ja muude majandusliste läbikäimise korraldamiseks peab rühma vanem-skout (r-v-skout) kassa- ja inventaari- ehk tarbvara- raamatuid.

Kassaraamat on kahepooleline: ühel (vasakul) pool märgitakse sissetulek (Debet), teisel (paremal) pool väljaminek (Credit) ära. Iga sissekande juures peab päale asja nimetuse ja summa arvsuuruse ära tähendatama sissekande aeg, r-pääliku päevakäsu ja vastava kviitungi ehk tsheki kontsu nr. Ühtki summat ei tohi r-v-skout mitte enne kassasse sisse kanda ega välja anda, kui r-päalik talle seda päevakäsu kaudu pole kohuseks teinud. — Päale selle peab r-v-skout iga väljaantava summa päale kviitungi nõutama, selle järjenumbri ära märkima ning kassaraamatu väljamineku sissekande juure sama nr. kirjutama. Niisama peab ta vastuvõetud summa päale kviitungi tsheki andma, milleks tuleb muretseda vastav tshekiraamat, kus tsheki kontsule ära märgitakse tema (tsheki) sisu. Tsheki kontsu nr. tuleb kirjutada kassaraamatu sissetuleku sissekande juure. — Lühidalt: iga sissekande jaoks peab olema r-pääliku päevakäsk ja vastav kviitungi ehk tsheki konts.

Inventaari- ehk tarbvara- raamatusse kantakse sisse kõik varandused (nagu: mööbel, laagrimaterjalid, varustus, raamatud*), lipp, pits, asjaajamise- raamatud jne.), mis rühmal olemas. Selle juures tuleb ära märkida ühe kui teise asja omandamise aeg ja tollekordne väärtus. Vararaamatu sissekanded peavad olema nummerdatud, kuna asjad vastavaid nr. peavad kandma. Aeg-ajalt (näit. iga aasta kord) tulevad „materjaalsed varandused“ (laagrimaterjalid, varustus jne.) hindamisele, kus — arvesse võttes asja vananemist ning kulumist, samuti ka üldist hindade tõusu või langemist, kindlaks määratakse tema väärtus hindamise ajal. — Asja edasimüümisest, kadumaminekust või äratarvitamisest tehakse inventaariraamatusse sellekohased märkused.

Ühenduses kassa tshekiraamatuga tuleb pisut peatada rühma pitseri ja selle tarvitamise juures.

Igal skoutide rühmal peab olema pits, mis kannab rühma nimetust. Pits on r-pääliku käes. Kus teda aga tarvitada? — Pitsriga tulevad varustada kõik tunnistused, vo-

* Kui rühmal on olemas raamatukogu, siis ei tule mitte inventaariraamatusse sisse kanda iga raamat eraldi, vaid raamatukogu tervena. Raamatukogul on ise raamatute nimestik. E-n.

litused, kviitungid (rahalistes ja majanduslistes asjades) ja kirjad, kui nad sinna on aadressitud, kus allkirju ei tunta. Kirjavahetuses, aga kus allkirjutajad tuntud, on pitseriga paberivarustamine asjata ning üleliigne.

Koosoleku protokoll.

Kõik rühmas peetud koosolekud tulevad protokollida ning protokollid sellekohasesse protokolliraamatusse, mis r-v-skouti käes on, sisse kanda. Protokollida tulevad rühma pääkoosoleku, staabi, mitmesuguste eriuülesannetega ning revisjonikomisjonide j. t. orgaanide koosolekud. Igas protokollis peab vähemalt järgmist ära tähendama: rühma orgaani nimetus, kes koosoleku pidas (näit.: staap, rev. kom. jne.); koosoleku pidamise aeg, koht; päevakord, mis harutusel oli; osavõtjate arv ehk nimed (kui neid vähe); juhataja ja protokollija ning tehtud otsused. Päale selle peab protokoll kinnitama: kas järgmise koosoleku poolt (pääkoosolek) ehk osavõtjate poolt allakirjutamisega.

Kirjavahetus.

Läbikäimise teiste rühmadega, maleva staabiga, ametiasutustega, eraisikutega jne. korraldatakse suusõnaliselt ja kirjalikult. Kirjalik läbikäimine peab sündima kindlakavaliselt, temast peavad järele jääma tähipäälised andmed.

Selleks seab r-v-skout sisse saadud (sissetulnud) ja saadetud (väljalainud) kirjade registri. Neis peab ära tähendatud olema sissetulnud ehk väljalainud kirja nr. (kumbki 1-st alates iga aasta algul), aeg (kpv. ja aasta), asutus ehk isik, kellelt kiri saadud ehk kellele ta saadetud, ning sisu (lühike kokkuvõte), mida kiri käsitab. — Kõik saadud kirjad nummerdatakse (vastava numbriga sissetulnud kirjade registrist), pistetakse nõõriga läbi ja seotakse ühtekokku. Samuti jäetakse igast väljasaadetud kirjast ärakiri rühma, mis ära märgitakse sõnaga „ärakiri“ ehk „koopia“. Väljasaadetavatele kirjadele kirjutavad alla r-päalik ja v-skout, kuid tarbekorral võib nende asemel ka r-pääliku abi ehk mõni muu staabi liige alla kirjutada. Väljasaadetud kirjadest rühma jäetud ärakirjadel tulevad ära märkida allakirjutajate nimed, nende juure lisades märkust „allkiri“.

Kirjavahetuse viiside, üksiku kirja kuhu kohta on teoreetiliselt üldse raske midagi ütelda, liiatigi veel siis, kui sind ajalehe kitsas ruum piirab. Tarvilist vilumust võib ainult praktikas omandada. Võiks ainult niipalju ütelda, et on olemas järgmised kirja vormid, mida skoutide rühmas kõige enam tuleb tarvitada: palve — mille saadab skout r-päälikule ehk viimane maleva päälikule, teatud palvega; vahakiri — mille saadab üks päalik teisele, temaga ühesugusel ametiastmel seistes, teatud ettepanekuga (näit.: mitmesuguste võistluste, laagripidude jne. korraldamiseks); kohustus — millega pöörab maleva päalik r-pääliku poole ehk viimane salkade päälikute poole, kohustades neid teatud korraldusi tegema; kohustuse päale vastatakse — raaportiga (teadaanne); saatkiri — lisatakse mitmesugustele aruannetele, nimekirjadele jne. juure. — Päale selle tuleb rühmal välja anda mitmesuguseid volitusi, mandaate, tunnistusi jne.

Tegevuseraamat ja arhiiv.

Rühma tegevuseraamatusse kantakse sisse kõik sündmused, mis rühm üle elanud, kooskäimised, harjutused, laagriskäigud jne. Terve

rühma tegevus kantakse kronoloogilises järjekorras tegevuseraamatusse, ära märkides osavõtjate arvu korraldatud ettevõtteist, ettekannete sisu (kokkuvõttes). Temas peavad ruumi leidma igasugused meeoleu-kirjeldused, tagasivaated, kokkuvõtted jne. — Rühma tegevuseraamatut korraldab üks rühma skoutidest, kel seks kõige enam (kirjanduslisi) kalduvusi.

Päale rühma tegevuseraamatu on olemas ka igal salgal oma tegevuseraamat. Selle otstarbed on samad, mis rühma omalgi, ainult salgaga piiratud.

Arhiiv, mille ülesanded ligidalt tegevuseraamatu omadega kokku langevad, mahutab endasse kõiksugu rühma ellu puutuvaid materjale, nagu: eelmiste aastate kirjavahetus; laagriellu, ekskursioonidesse, pidudesse jne. puutuv materjal; mitte enam tarvitataavad dokumendid jne. Arhiivis hoitakse alles ka üks osa väärt-paberid, nagu seda on rühma kinnitatud põhikiri jne. — Arhiiv on r.-pääliku ehk tema abi käes.

Aktid.

Mitmesuguste paberite korraldamiseks seab r.-v.-skout vastavad aktid sisse. Neist võiks nimetada: teatelehed (mis Eesti Sk. M-va Päästaabist varsti laiali saadetakse), skoudivõttekirjandused, eksamitesse puutuv materjal, maleva pääliku päevakäsud, varustusesse puutuvad dokumendid, rühma ja salkade liikmete nimekirjad jne.

Revisjon.

Revideerimine on perioodiline — iga aasta kord-kaks, nagu kusagil põhikirjas kindlaks määratud, ja erakordne — eriuülesandega komisjonide revideerim. nende tegevuse lõpetamisel ja alaliste organide revideerimine kahtluse kordadel. — Revideerimisele tulevad kassa- ja inventaariraamatud, ühes kviitungite ning tshekikontsudega. Tarbvara-raamatut revideerides tuleb järele vaadata, kas kõik asjad, milleks kassast teatud summad välja antud, on tarbvara-raamatusse sisse kantud ning kas nad kõik alles. Kassaraamatut revideerides tuleb vaadata, kas iga sissekande juures on vastavalt päevakäsk ja kv. ehk tshekikonts olemas, kas need nõuetele vastavad jne. Tuleb r.-pääliku päevakäsk järele vaadata, mis põhjusel ta vastava korralduse teinud (alus päevakäsu üksiku punkti juures), kas tal seks õigust oli jne. — Siit selgub iseenesest

juba, et rev. kom. liikmed ei tohi rühma staabi liikmeteks olla. — Revideerimise üle tuleb sellekohane protokoll kirjutada, aruanne kokku seada ning see kinnitamiseks pääkoosolekule ette panna.

Keskorganide tegevusest.

Tänumärgiks Soome skoutidele

ülesnäidatud kaasabi ja lahke vastuvõtmise eest — mille osaliseks Eesti skoudid said külaskäigul Helsingisse läinud juulikuul — annetas Eesti Skoutide M-va Päästaap Soome skoutide tegelastele 9 svastikat*). Märkikesed (hõbedast ristid roheline-valge paelaga rinnal kantavad) andis Eesti Skout. M-va sekretär hra B. Rautsman Soome girl-guideide „Toimityttöde“ pidulikul koosolekul Helsingi ülikooli ruumides 27. nov. järgmistele isikutele: „Suomen Partio“ tegelastele—pastor Mustala, neitid Aulanko, Suppanen, Savonius ja E. Kroon; Rootsi skoutide brigaadi („Svenska Scoutbrigaden“) juhataja ins. A. Åckermann ja neiti E. Lindroos; „Suomen Vapaa Partio“ Rühma juhataja Dr. S. Donner ja neiti J. Silvo. — Svastika kätteandmise juures hüüti nende saajatele kolmekordne „eläköön!“ —r.

Teateleht.

Eesti Sk. Maleva Päästaap on kokku seadnud skoutide teatelehe, mis on trükitud 10.000 eks. ning laiali saadatud kõikidesse maak. sk. malevatesse. Teatelehed täidetakse skoutide rühmade päälikute poolt iga skoudi üle kahes eks., millest üks rühma jääb, kuna teine maleva staabis alles hoitakse. — Teateleht sisaldab 21 punkti, nagu nimi, sündim. aeg, elukoht, amet, rühma astum. aeg, eksamite tegemise aeg, aumärgid jne. Teine pool lehest on pühendatud skoudi tervislisele seisukorrale ja mõõtudele. Siin leiduvad näit. toilitus, selgroog, hambad, nahk, meeled, puls, süda, raskus, pikkus, übermõõt, rind jne. Teateleht on niiviisi kokku seatud, et tehes iga aasta ühe ülevaate, lehest 16-neks aastaks jätkub! Ta on võrdlemisi õnnelikult kokku seatud, eriti mis puutub tervislise seisukorda ja mõõtudele: siin on selgesti tunda asjatundjate arstide korraldavat kätt. Küsimuste seas puuduvad siiski mõned, nagu isikutunnistuse nr., skouditunnistuse nr. jne. —r.

*) Svastika—skoutide aumärk, antakse pääasjalikult eraisikutele, kes skoute kuidagi viisi eriti on aidanud. Toimetus.

Skoutide kirjandusest.

Skoutide näitemäng.

Kirjanik O. Luts kirjutab parajasti üht puht-skoutlist näitemängu. Sisuks on skoutidele nii tüübiline näitus — laagriellu. Ligemal ajal saab näidend lõpulikult valmis ning läheb trükki. — Kuna see esimene sellesarnane meie Eesti skoutidele, võib teda julgesti tervitada, seda enam, et näidendi autoriks on noorusekirjanik, kes noortele nende töös ja tegudes alati on kaasa tunnud. (Tarvitseme siinkohal ainult meelde tuletada tema kirjasid koolipõlvest, seeriaf Kevade I ja II ning Suvi I ja II, Tootsi pulm.) — r.

„Noor-Sepp“ nr. 3.

II aastakäik 10. nov. 1921. Eesti rahvusliste skoutide „Noorseppade“ häälekandja. Vastut. toimetaja G. Laagus. Väljaandja Harju N.-S. vanematekogu. á 16 lk. Üksik nr. mk. 25. — Sisu:

Dr. H. Jürgenson: „Skoutismi pedagoogiline tähtsus“; G. Laagus: „Lipu kätteandmine Harju N.-Seppadele“; E. Erik: „N.-Seppade huvireis Soome“; R. Gildemann: „N.-Seppade meriosakond“; A. Volrad: „Laagriellu ja selle korraldus“, kroonika, sport, kirjandus, kirjavastused, kuulutused. — r.

Eesti skoudid külaskäigul Helsingis. *)

Esmapäev

oli skoutidele peaaegu täieliselt vaba. Käidi soomlaste saatel, muuseumides, loomaaias ja teistes vaatamisvääriilistes kohtades.

Kella viieks koguti jälle Senati platsile ning mindi sadamasse, kuhu määratu rahvahulk oli kogunud. Ka Soome skoute oli rohkem näha kui vastuvõtmisel, sest hulk oli seks ajaks linna tulnud.

Kõige suurepärasemaks ja südamlikumaks kujunes lahkumine. Eesti skoudid olid suutnud tähelepanu võita. Peeti vastastikku lahkumiskõnesid, kus sooviti hääd reisi ja peatset jälle nägemist. Lauldi ühiseid laulusid ning „eläköön“ hüüetele ei tulnud lõppu (olid ju eestlased üksikud sõnad omandanud). Laeva lahtipääsmise ajal laulsid kõik skoudid ja rahvahulk katmata

*) Ruumipuudusel pidanud tublisti viibima.

Toimetus.

Lõkkejutt jõuludeks.

I.

Tahaks teiega, skoudid, juttu vesta metsas tule ääres lahtise taeva all, nagu seda tihti tegime suve õhtustel videvikutundidel, öövaikuse ja pimeduse kättejõudmisel, siis kui ümbrtsevi loodus järsku fantastiliseks ning õudseks muutus. Tahtmata lähened siis soojendavale laagritulukesele, et — mõnusalt välja sirutades päevast tegevusest väsinud liikmeid — kuulata mõne „vana hundi“ mälestusi ehk harutada kaaslastega päevaküsimusi.

Praksuvad puud tules, vaikselt sulisev ojake laagri läheduses ning kusagilt metsa sügavusest kostavad vahetevahel arusaamata hääled ja mingisugune krabin.

Siin — kaugel tolmusest linnast, sügavas öövaikuses tõusevad elavalt mälestused läinud aegadest, vanadest kangelistest ja nende tegudest. Ettekujutuse vaimusilma ette tekivad pildid kaugetest muinasaegadest, kus meie rahvas elas iseseisvana oma vanemate ja päälikute juhatusel, kumardades pühades hiites oma jumalaid. Kas ei pidanud esivanemad oma nõupidamisi just samas kohas, samaste tulede ääres?

Oksa ootamata murdumine äratab tahtmata unistusist, siis näed enese ümber punakas-kollasest tules valgustatud istujaid ning lamajaid kaaslasti, kaugemal telke ja vaevast valgustatud metsapuid, pää kohal alt valgustatud tihedat lehtedest võlvialust, kuid kaugemal on pilkane pimedus.

Mööda on õhtused koosviibimised tule juures. Kadunud on kevade, läinud on suvi — kus päevade kaupa metsades sinetava taeva all

vabalt mängides — töötades kodumaa looduse ilu tundma ja armastama õppisime.

Külm on nüüd metsas, lehtedeta seisavad puud, jäise kätte alla on peitunud sulisev ojake ja roheline muru. Loodus on uinunud ega kutsu meid enam.

Pikkadel talveõhtudel, kui päike kaob, kui maad katab särav lumi valge vaibana ja tuul väljas uludes kaebab — siis on mõnus lõkkejuttu vesta soojas toas praksuva ahju juures.

Skoudid! Kärmesti ahju mõned halud ja tuli otsa, kiiresti — kuid ühe tikuga!

Kärmesti nahad ja vaibad põrandale ahju ette! Ja siis: hallo! hunnikusse sinna päale. Tasa! — nüüd algab lõkkejutt — ahjujutt.

II.

Skoudid! Jõulud on ukse ees, teie teate, et pühadeni ainult kümme päeva jääb, — olete ju hoolsad päevi lugema ja aega arvama. Tarvis on ka meil skoutidel midagi jõuludeks valmistada. Mitte pidu, — neid on juba küllalt muidugi. Tarvis on korda saata midagi, mis vastaks tõsise skoudi ülesandele, mis põhjeneks skoutide seadustel ja kommetel.

Teie teate, et iga skout on kaasinimeste sõber, et ta alati valmis on kõiki aitama, iga-päev püüdes kas või häätegu teha. Ei tahaks teid kiita, kuid tean, et paljud viimase aasta jooksul on paremateks saanud: olen näinud teid tegemas tasahiljukesi ka suuremaid hääteguisid, et püüate paremuse poole.

Olen kindel, et korda saate pisikese hääteoga, mis jõulupühad meilt nõuavad.

Ilusam komme põhjamaa skoutidel on särava jõulupuul valmistamine vaesematele lastele, kelle vanematel võimalus puudub seda ise teha. See komme, mis esimeses järjekorras Skandinaavia skoutide poolt tarvitusele on võetud,

peab ka meie omaks saama, sest kuulume ju meiega põhjamaa skoutide hulka.

Enne pühi muretsege teateid nende vaesemate perekondade kohta, kes endile jõulupuud ei jaks valmistada. Neid perekondi tuleb kõige rohkem ette vaesemates linnajagades, kuid neid juhtub ka mujal — isegi maal. Otsige nad üles, — skoudi silm on terav, haistmine hää ja kuulmine nagu looduslapsel — näidake, et see tõesti nii on.

Iga üksik salk ehk rühm võtab enese päale ühe jõulupuul korraldamise, kusjuures töö ära jaotatakse: kaks poissi muretsevad väikese jalaga kuuse, teised kaks — küünlad, kolmandad — õunad ja koogid jne. Ilus on ühes puuga lastele teha ka muid kingitusi. Selleks pole mitte palju tarvis. Astuge aga pööningule ehk kolikambrisse ja vaadake ümber; säält leiata nii mõndagi oma vanade asjade seast, mis väikestele lastele suurt rõõmu teeb. Võtke abiks skoutidele omane leidlikkus ja teie saate kõigega ilusasti korda.

Siis ootate põnevusega jõuluõhtut, ning kui see kätte jõudnud, astute salgaga, kingitused käes, teele; teid valdab tundmus, et midagi ilusat korda saadate, et teie tõsised skoudid olete, kes teiste eest hoolitsevad.

Vaesed lapsed ja nende emad, kes, võib olla, sellel ilusamal lastepühäl kurvast pimedas ja külmas toas istuvad — missuguse rõõmuga võtavad nad teid vastu. Nad näevad teid hääd muinasloolist metsvaimu ehk jõuluisa, kes nende, ainult unes nähtud, soove täidavad.

Nende rõõm, nende säravad silmad ja imestusest lahtiuununenud suud saavad olema teile kõrgemaks tänuks nähtud vaeva eest.

Skonstr. Jõgi.

päädega, orkestri saatel, ühist hümni, ning kella 7 ajal sõitis laev „nad elagu“ helidel merele. Rahvahulgas, kes vagunite ja majade katustele oli roninud, hakkas sarnane ülemelik-rõõmus ja tormiline „hurra“ hüüdmine, pääkatete ja rätikutega lehitamine, mida harva näha võib. Jooksti kõrvuti sadama äärt mööda, niikaua kui see võimalik oli. Meelevaldus kostis vahet pidamata, kuni laev silmist oli kadunud.

Tagasi sõites oli meri tormilisem. Tallinna reidile liginedes sadas hoog äikesevihma, kuid sadamasse jõudes oli ilm juba kuiv.

Teiste maak. malevate skoudid jäid üheks päevaks Tallinna, et linna vaatamisvääriliste koh- tade ja asutustega tutvuda.

Järelekaaja.

Pikemalt kui harilikult töid Soome lehed selle külaskäigu üle kirjeldusi, mis üle mitme veeru ulatasid, kaasa lisades piltisid skoutide Helsingi jõudmisest, nende ülesastumisest, lah- kumisest j. n. e. Kirjeldusest õhkub igalt poolt kõige soojem sõbralikkus vastu ja soovitakse õige-pea jälle teist niisugust külaskäiku. Ise- äranis meeldiv ja vaimustust äratav on olnud Eesti skoutide lipukiri „Ole valmis!“, milles kõige hiilgavamalt ja lühemalt välja öeldud leitakse olevat iga õige kodaniku elu-õpetus. Nii pühen- dab üks suurematest päevalehtedest sellele lipu- kirjale pika artikli.

Helsingi Rootsi leht „Hufvudstadsbl.“ kir- jutab 10. juuli numbris muu seas järgmist:

„Eesti skoutide Maleva pakub palju meel- divat. Vaatamata hiljuti saadud iseseisvuse ja vabadussõja pääle, on seeskoudiühing, milles umbes 6000 liiget, poliitikast ja marurahvuslis- test kalduvustest (schovinism) täiesti vaba. Sel- les on iga eestlane, vaatamata selle pääle, mida ta räägib, üksteisele vend. Sellepärast võidi ka vastuvõtmise juures enam keeli kuulda, kui mingisuguste teiste põhjaskoutide juures. Eesti, Soome, Saksa, Vene, Rootsi — kõik on Malevas kodused keeled.

Nagu teisteski halva valuutaga noortes riikides, on ka Eesti skoutide Maleva kaunis kirju välimiselt. Kuid sellest pole midagi paha, tähtis on see, et rinnus vaba ja rõõmus skoudi süda tuksub. Ühes suhtes võib eestlaste pääle kade olla. Raskete aegade pääle vaatamata näikse nende maa skoutismi suurest ülesehi- tavast tähtsusest aru saavat ja seda iga pidi toetavat.

Kõigest paistis see välja: juhataja kapt. Tõnsoni domineeriv isikust, sekretäri hra B. Rautsmanni elavast tegevusest ja kaasasõitvate vanemate uhkusest, millega nad oma lapsi saatsid. Kõigest võis näha, et Eesti omad pa- remad jõud skoutismi teenistusse on mobili- seerinud.

Maleva kõige meeldivam joon on see, et skoudi ideaal domineeriv on, ja nimelt, noorsoo „rahvastellidu“ loomine.

Maleva on samuti, nagu kõik teisedki skou- diühingud, töö isamaa eest esimesele kohale asetanud, kuid samal ajal kõik poliitika ja maru- rahvuslikkuse kõrvaldanud. Sallimatus, rahvus- line vihkamine, klässivahed, mõne religiooni alandamine ei leia Malevas kodupaika. Nende päämäärus on olla kõikide sõber ja iga teise skoudi vend, vaatamata klassi pääle, millesse teine kuulub.“

Igatahes näib see külaskäik õige mõjuvalt kaasa aidanud olevat mõlemite vennasrahvaste liginemise mõttes.

R. A.

Esimene abi õnnetuste kor- dadel.

Hermann Treufeldt.

(Järg.)

C. Kihvtitused.

Inimene võib kihvtituda: 1) keemi- iste ainetega, 2) gaaside ja 3) ha- vade läbi, kuhu loomade kihvt (ussikiht, hullu koera hammustuse läbi haava sattunud kihvt jne.) sisse pääsnud, kui ka halvaks läinud 4) söögiainetega läbi.

Hullu koera hammustus. Kui hull koer kedagi hammustab, andub haava edasi looma kihvtine ila, mis vere ära mürgitab. — Hullust koerast hammustatud ja kihvtitatud haav kasvab, nagu harilik, esialgu kinni. Neljast kuni kuuenda nädalani, mõnikord rohkem, ei

tule sama inimese tervises midagi ebanormaals- et ette. Selle aja möödajõudmisel hakkab kinnikasvanud haav valutama, sügelema ja lõ- puks läheb lahti (mitte iga kord!). Ilmub pais- tetus, inimene läheb rahutuks ja äkiliseks ning näeb hirmuga, et igakordsel juuatahtmisel kõrri krambid ilmuvad. Hirmsa janu pääle vaata- mata ei saa ta juua. Siis palja vee nägemisel ja lõpuks iga müra korral ilmuvad üldised krambid. Viimaks ilmuvad päris hullustuse- hood. Haige kargab kõige kallale, mis ette puutub, peksab end ettepuutuva asja vastu, kuni väsinult maha langeb. Surm ilmub haril- likult üldsete krampide ajal.

Kohe pääle koera hammustamist on haige tarvis kiirelt iseäralisse asutusse — Pasteuri klii- niku — saata, kus haigele vastukihvti (iseära- lisel viisil lahjendatud sama kihvt) naha alla pritsitakse. Eestis asub nimetatud asutus Tartus, Vene tänaval, loomaarsti-instituudi ruumes.

Kui mingil juhusel aga hammustamine ja haava kihvtitamine kahe silma vahele jäetud ja hullustusehood juba pääle tulnud, tuleb haige pimedasse tuppa paigutada ja kuni arsti tulekuni võimalikult kõige vähemastki mürast eemal hoida. Kui võimalik, siis külm kompress pää pääle asetada.

Ussi nõelamine. Kui uss kedagi ham- mustab, siis voolab kihvt, mis ussi suus, kihvti- hamba õõnsuses varjul, otsekohe haava sisse. Haavakoht hakkab punetama ja paistetama, mis kiirelt üle keha edasi kantakse. Haige tunneb üldist nõrkust ja päävalu; ilmuvad külmavärinad, temperatuuri kiire tõus ja soni- mine. Rahutus läheb varsti uneks üle ja mõne aja pärast heidab haige hinge.

Kohe pääle nõelamist on kehaosa ülevalt poolt nõelatud kohta rätikuga, nõõriga ehk muu side- mega tarvis kõvasti kinni siduda ja kihvt ha- vast suuga välja imeda (imejal peab suunahk täitsa terve olema!). Imemiseks on kasulik ka nõndanimetatud „kupusarve“ tarvitada. Siis on hää, kui haava tulise rauaga põletatakse. Määri- tagu puuõliga. Haigele antakse juua kõvu viinu ehk kanget kohvi. Haiget ei tohi mingil tingimusel magada lasta; samuti tuleb kõik teha, et ta ära ei minestaks.

Kihvtitus hapetega. Hapetega kihvtitust tuntakse sellest, et suu sisemine nahk (ka huuled) on ärapõletatud haavadega kaetud: lämmastik- (ehk salpeeter-) happe haavad on kollased; kontsentreeritud väävelhappel — mus- tad, lahjendatud — valged. Karboolhappega kihvtitust tuntakse lõhnast. Põlenud haavad sünnitavad põletavat valu.

Haige peab palju vett jooma, et happe kõ- vadust lahjendada. Samal ajal antakse sisse nõrka lehelise lahundit, mis käepärast juhtub olema (põletatud magneesium, seebi-, lubja- ehk sooda- vesi; viimase kahe juures ettevaatust, sest lubi ja sooda annavad hapetega palju süsihaput gaasi (CO₂), mis põlenud kõhunaha võib puruks pressida).

Magneesiumi võtta 1 supilusika-täis klaasi vee kohta. Pääle selle antakse haigele piima ja tooreid mune. Ka külmad kompressid kõhu pääl ja jäätükikeste neelamine on kasulik. Olgu tähendatud, et oksendada ei tohi!

Kihvtitus lehelistega. Samuti kui hape- tega kihvtituse puhul, on suunahk põlenud ja haavad valutavad. Antakse lahjendatud äädi- kat ja tsitronimahla juua, mis ainult siis aitab, kui kihvtitusest mitte rohkem kui tund mööda on läinud. Neelata antake jäätükikesi; juua — piima ja tooreid mune. Oksendada ei tohi!

Karmu käes olnud inimese avitamine.

Kütteinete mittetäielikul ärapõlemisel sün- nib süsioksiid (CO), ving ehk karm. Ise- äranis sagedasti tuleb ette, et kui ahi enneaegu kinni pandud ja viimane küllalt kindel ei ole ning väikene õhu juurdepääsmine sütele on, siis kogub tuppa varsti kibeda lõhnaga gaas — ving ehk karm. — Selle gaasi sissehingamine on äärmiselt kahjulik, sest et ta väga kihvtitavalt mõjub! Haige tunneb tugevat päävalu, pää ümberkäämist, mühinat kõrvus, südamepöör- tust, nõrkust; siis ilmuvad külmavärinad, kram- bid, minestus.

Karmu käes olnud inimene on tarvis puhta õhu kätte toimetada, pää kehast kõrgemal hoida ning kas vett pääle valada ehk märjad lapid pää pääle panna. Rinna pääle pritsitakse

vett, sünnitatakse kunstlikku hingamist. Samal ajal hõõrutakse keha ja ärritatakse nina lima- nahka kas stinkpiirituse või äädikaekstrakti sisse hingata laskmise läbi.

Analoogiliselt talitatakse inimesega, kes lämmastava gaasi läbi kihvtitatud, poonuga ja valgust tabatud inimesega.

Viimasel juhusel on kasulik keha külma veega üle valada, märgade linade sisse mässida ehk keha üleni külma värske mullaga kinni matta.

Kihvtitus arseenikuga. Kihvtitatul lasta oksendada, juua anda vahule löödud munaval- get piimaga ehk lubjaveega. Pääle selle võib anda põletatud magneesiumi: klaasi vee kohta üks supilusika-täis. Üldiselt olgu tä- hendatud, et kõigil juhustel, kus kihvtitus sün- dinud, anda rohkesti piima, tooreid mune, põ- letatud magneesiumi vett, magedat völd j. t. Enne oksendada lasta (erandiks on kihvtitus hapete ja lehelistega).

Teisiti on kihvtitus vosvoriga. Okse läi- gib pimeduses. Sisse anda põletatud magnee- siumi (teelusika-täis korraga). Midagi rasvast ega piima anda ei tohi!

Vosvoriga kihvtituse tundemärkideks on: okse läigib pimedas ja tal on küüslaugu (sibula) lõhn. Kõhus valu.

Kihvtiste seentega kihvtituse järele ilmu- vad krambid ja oksendamise. Tarvis on oksen- dada lasta, juua anda viina, kohvi, liikvat jne. Sonimise puhul külmad kompressid pää pääle panna.

Halvaks läinud kala ja vorstiga kihvti- tuse korral ilmuvad kehas üldine nõrkus, pää- valu, kuivus suus, silmaterade suurenemine. Tarvis oksendada lasta ja rutuliselt arsti juurde saata. (Järgneb).

Skoutide liikumine väljamail.

Tuleva-aastane üleilmne skou- tide kongress Pariisis.

Rahvusvaheline skoutide büroo on otsus- tanud üleilmse skoutide kongressi 22.—30. juu- lini 1922. a. Pariisis ära pidada. Koosolekute korra kohta ilmus teade rahvusvahelises skou- tide ajakirjas „Jamboree“ nr. 3, mille järele harutusele tuleksid uuesti tekkinud skoutide- organisatsioonide üleilmse skoutide liitu vastu- võtmine, mis kõikide liidus olevate skoutide- organisatsioonide nõusolemisel võib sündida, harutatakse läbi ning määratakse kindlaks kõigi seni tekkinud skoutide organisatsioonide ühtü- tamine ja ühendamine.

Täisõigusliste esitajatena võivad Jamboreest ainult nende organisatsioonide skoudid osa võtta, kes ordenisse vastu võetud.

Eesti skoutide Maleva, mis juba mineval aastal ordenisse vastu võeti ja üleilmisel Jam- boreel, Londonis, kümne saadikuga esitatud oli, on nüüd ametliku ettepaneku rahvusvaheliselt büroolt Londonist saanud 5 saadikut kongres- sile saata.

Eelseisev kongress ei saa aga mitte kandma sarnast ilmet, nagu l. a. Londonis ärapeetud Jamboree, sest arvatavasti jäävad suuremad pidustused ja võistlused ära.

Eesti Sk. Maleva kavatseb saadikutega ühes suuremat arvu esitajaid Pariisi saata. Pääle muu on lubatud igal skoudil, Päästaabi ja Ma- leva Nõukogu iseäralise loaga, omal kulul kaasa sõita.

R. J.

Rootsi skoutide külaskäiku Eestisse oodata.

Tuleva aasta maikuul kavatsevad 700 Rootsi skouti ühes sporditegelastega Eesti skoutide perele külla tulla. — Mõõdaläinud kevadel tegid külaskäigu meile vennasrahva Soome skoudid ning meie omalt poolt vastasime vastukülas- käiguga Helsingi juulikuus, — ka peaksime Rootsi korraldama samasuguse vastukülas- käigu! . . . On ju meil Rootsist rahva seas ümber liikumas vanasõna kujuline mõiste „va- na hää Rootsi aeg“ . . . — r.

Rootsist.

Skoutide liikumine Rootsis algas aastal 1909, kus talle kohe lai tegevusväli leiti, sest juba selsamal aastal lagunesid skoutismi põhi- mõtted üle terve riigi laiali, kutsudes ellu hulga

organisatsioon. Vaatamata aga kiire poolehoidmise päle, mille osaliseks kogu liikumine algusest päle sai, võidi üle riigi skoutide organisatsioonid alles kolm aastat hiljem, nimelt 1912. aastal, ühiseks üleriiklikseks organisatsiooniks „Sveriges Scoutförbund“ kokku koondada. Viimase 12-liikmeline pääkorter schef-skoudiga eesotsas asub Stokholmis.

Vähe hiljem on ellu kutsutud veel terve rida skoutide rühmi Y. M. C. A. korraldusel, mis aga „Sveriges Scoutförbund“i rühmadest õieti mitte millegi poolest lahku ei lähe, vaid neilsamadel alustel ning põhimõtetel töötavad. Küll aga võime nende kõikide rühmade juures ühiseid jooni tähele panna, — sest niihästi „Sveriges Scoutförbund“ kui ka Y. M. C. A. rühmad hoiavad piinlikult neist alustest ning korraldustest kinni, mis on üles seatud skoutismi isa, sir R. B-P. poolt.

Pääle skoutide rühmade Rootsisis eneses on rootslastest koos seisvaid skoutide rühmi veel ka Soomes (Soome rootslased), mille kohta meil teateid on, et nad väga hästi on korraldatud ning asjatundjate juhatause all viljarikkalt töötavad. Soome rootslaste skoutide rühmad ei ripu mitte Rootsi riigi skoutidest ära, küll on neil aga lähedad ühendused ning sidemed üksteise vahele loodud.

Rahvusvahelise skoutide büroo aadress

on järgmine:

The Boy-Scouts International Bureau
25. Buckingham
London, Sw. 1. Palace-Road.

Skoutide ja guide'ide liikumisest

kirjutab „Times“:

Praeguse aja elu palavikusarnases keerus, palavas võitluses üksikute isikute ja kogu rahvaste vahel, avaldab see ühel meelil seatud eesmärgi poole püüdmine ja sõprus, mis skoutide liikumist iseloomustab, otseselt karastavat mõju. Teiste huvide enda omadest kõrgemale seadmine, andmine selle asemel, et võtta, teod sõnade asemel, on tema juhtivateks põhimõteteks. Lihtsast organisatsioonist on laialine liikumine saanud, mil tugev tahtevõim ja püüdmine kõige hää poole. Inglismaalt, kus guide'ide liikumise asutamise eesotsas on Lady Baden-Powell ja presidendiks kuninga tütar, printsess Mary, on liikumine igale poole laiali lagunenud. Skoutide arv kogu ilmas ulatab praegu juba ühe miljoni päle, kuna guide'isid arvatakse umbes 320.000 olevat, see on kuus korda enam kui 1912. aastal; iga aastaga kasvab skoutide ja guide'ide arv, ning ka neid riikisid, kus nende organisatsioonid ellu kutsutakse, tuleb alatasa juure. Ühes noorusega kaovad möödapääsmata mõnel juhtumisel ka aated ja vaimustus liikumise vastu, kuid suuremalt osalt suudetakse neid alal hoida, ning neis riikides, kus skoutide liikumine õitseb, võib ta jõudsasti selleks kaasa aidata, et tõsist ja kestva rahvasteliitu luua.

Skoutide liikumine siseriigis.

Tartust.

Lühemad teated.

Skoutide näitesektsioon on Maleva Staabi algatusel ellu kutsutud. Tema ülesandeks on skoutide seas näitekunsti väljaarendamine. Sektsioon töötab oma kodukorra järele, instruktoriks on „Vanemuise“ end. direktor hra A. Simm. — Samuti on ellu kutsutud ka skoutide kunstisektsioon, mille ülesanne on skoutide seas maalikunsti arendamine.

Maleva harjutuskool korraldab järjekindlat praktilisi töid ja lõkkejutte rühmade päälikutele, nende abidele ja vanem-skoutidele iga pühapäev. Takistusi teeb see asjaolu, et skoutide üksikud rühmad mitmesugusel ajal endi harjutusi peavad: ühed õhtupoolikuti, teised hommikupooliti, nii kuidas keegi koolist vaba. Nii peab M-va harjutuskool oma harjutusi pühapäeviti korraldama.

Päälikute kogu nov. kuul koosolekul otsustati eeltarvel kevadel korraldada kahalik laager. Asja kohta eelarve ning kavatsuste seadriks valiti vastav komisjon, kes P. K-gus peab esinema.

Skouditunnistused on M-va Staabi poolt rühmadele välja jagatud, ning nad antakse skoutidele varsti kätte. Sk. tunnistused kannavad M-va ja rühma-päälikute allkirju, on nummerdatud M-va numbriga ning on maksvad 1-se jaanuarini 1923.

J. V.

Rühmad maal.

Senini on Tartu sk. maleva staabis kaks maal tekkinud rühma registreeritud, mõlemad Tartu maakonnas: maleva 16. rühm asub Puurmannis ja 17. — Kambja kihelkonnas, Kammeris. Kammeri skoutide juhatajaks on keegi kooliõpetaja, päälikuks sk. Rammul. Mõlemad rühmad korraldasid harjutusi, sest olid ju vilunud skoudid linnadest suvel maal. On toime pandud ka pidu.

R. J.

Tallinnast.

Lippude kätteandmine noorseppadele.

9. okt. oli, nagu „Noor-Sepp“ teatab, lippude kätteandmine Harju noorseppadele. Kl. 10 homm. kogusid kõik n.-s. rühmad „Kalevi aeda“, kus Harju n.-s. vanemate kogu juhataja aseadmiral Pitka nii üksikutele rühmadele kui ka Harju n.-s. organisatsioonile lipud kätte jagas. Sel puhul pidas hra Pitka tervituskõne, kuna hra Rikand ligemalt lipu sümbolsete tähenduste juures peatas. Lõpuks sammusid rühmad paraadimarsis vanematekogu eest mööda.

Teated.

Käesoleva numbriga

lõpetab „Eesti Skout“ enda esimese aastakäigu. „Iga algus on raske“ — ütleb õieti vana sõna, palju raskusi on pidanud üle elama ka „Eesti Skout“ enda I-sel aastakäigul. Eestkätt just majanduslike olemasolu kindlustamiseks, mis iga astutava sammu üheks tähtsamaks eeltingimuseks on mitte üksnes käesoleval korral, vaid ka igal pool mujal. Kõigest on lõppude lõpuks aga siiski suudetud üle saada, kuigi mitte sel määral, nagu lehe ilmuma hakkamisel (kevad s. a.) loodeti. Seda tuleb aga seletada ettevõtte esimeste sammudega, ning need annavad lootust tulevikku.

Siinkohal täname kõiki, kes kuidagi viisi on kaasa aidanud, olgu seda kaastöö, lehe laialilaotamise ehk mõnel muul kujul. Eritiselt olgu tänatud lehe vastutav toimetaja, kes alati noori on aidanud — olgu hää nõuga ehk lehte tegeliku kaastöoga — ning lehe keelelise korrektuuri tegija hra J. V. Veski, kes enda rohke ja mitmekesise töö kõrval mahti on leidnud ka „Eesti Skout“i väljaandmisel keelelise redigeerimisega abiks olla.

„Eesti Skout“i II-se aastakäigu I-ne nr. ilmub uuel aastal. „Eesti Skout“i toimetuse.

Teadaanne korjanduse kohta.

„Eesti Skout“i korjanduslehed ühes korjatud summadega tulevad korjajatel rühmade-päälikutele hiljemalt 15-daks jaan. 1922 ära anda, kes need M-vate päälikutele hiljemalt 20-daks jaan. ära peavad andma, kust nad omakorda 25-daks jaan. „Eesti Skout“ile Tartu tulevad ära saata. Üksikud korjajad, kes korjanduslehed otsekohe toimetusele on saanud, on kohus. tatud need hiljem. 20-daks jaan. ühes korjatud summadega toimetusele ära saatma.

Pärast korjandust avaldatakse kõigi korjajate nimed ning nende poolt korjatud summade suurus „Eesti Skout“i veergudel, samuti ka suuremate annetajate nimed ning annetuste suurus. Korjanduse korraldaja.

„Eesti Skout“i I-se aastakäigu üksikuid nr-eid

on veel saada. Tellida võib talitusest, ette ära saates vastava väärtuse — üksik nr. à 6 mk. (võib ka postmarkides). Talitus.

„Eesti Skout“i arved,

mis maakondade malevatesse ja üksikutesse rühmadesse müügile saadetud numbritest siamaani veel õiendamata, tulevad kõik hiljemalt 10-daks jaan. 1922 lõpetada, talitusele ära saates müüdüd numbritest saadud summad ning ülejäänud nr-id. Talitus.

Kirjavahetus väljamaaga.

Väljamaalaste aadressid, kes soovivad kirjavahetust Eesti skoutide ja girl-guide'idega.

- 19) D. M. de Barios, Av. Rio Branco, 40—1º. Rio de Janeiro. Brasil. — South Amerika. — Soovib shurnaale ja kaarte skoutide elust meie maalt. Kirjutada prantsuse, portugali ehk hispaania keeles.
- 20) Lien Rene, Rue Goncheret 215, Bruxelles, Belgique. — Soovib shurnaalide, vaatekaartide ning postmarkide vahetust. Kirjutada prantsuse, saksa ehk inglise keeles.
- 21) Caelo Marla Manzia, Via Consulta 63. Roma 3. Italy. — Soovib postmarkide ja vaatekaartide vahetust. Kirjad itaalia ehk inglise keeles.
- 22) Pedro Antinio Mingo, Francos 5, Valladolid, Espagne. — Soovib skoutide shurnaalide, postmarkide ning vaatekaartide vahetust. Kirjutada hispaania, saksa ehk inglise keeles.
- 23) Scm. Zaven Hafetbau. c/o Bakirgiâu freies, Smyrne, Italy. — Soovib läbikäimise astuda Eesti skoutide ja girl-guide'idega. Kirjavahetus itaalia ehk prantsuse keeles.

Skoutide mängud.

20. Nõrkade kaitsmine.

Mängu siht: Loomade kaitsmine ja tunde arendamine.

Maakoht: Linn ehk küla.

Päälük annab skoutidele järgmise ülesande: „Otsige mulle üks loom üles, kes mingil viisil kannatab ehk valu tunneb, ja näidake, kuidas temale abi anda.“ Võidab see skout, kes esimesena niisuguse juhtumise üles otsib, sellest teatab ja kõige paremal viisil abi annab. (Näitused: halvasti etterakendatud hobune, hobune verise rinnaga, kuldkalad päikese kätte välja pandult, linnud liig väikeses puuris, kiviga haavatud kass, peremehe poolt mahajäetud koerad jne.)

21. Luuraja.

Mängu siht: Juureroomamist ja tähelepanemist harjutada.

Osavõtjaid mitte väga palju. Mängu juht ühe abilisega seisab vabal kohal. Skoudid on üksikult ehk paari viisi ümberingi 800 meetri kaugusel üles seatud. Lipu signaali järele peidavad ennast skoudid ja hakkavad juhile juure roomama. Nemad peavad aga oma juhti silmas pidama ja tema järele valvama. Sel ajal teeb mängu juht kõiksugu liigutusi: istub maha, laseb põlvele, vaatab binokli läbi, tarvitab taskurätikut, võtab käies kaabu maha, käib ringi jne. Skoudid peavad seda kõik tähele panema, et pärast sellest teatada. Mängu juhi abi valvab skoutide järele ja kirjutab igale skoudile, kes näha on, 2 halba punkti. Iga õige teate eest tuleb +3 punkti kirjutada.

Võidab see skout, kes kõige rohkem punkte saanud. W. G.

Toimetusele saadetud kirjandus.

„Noor-Sepp“ nr. 3., 10. XI. 21. Eesti rahvusliste skoutide „Noor-Seppade“ häälekandja. Sõjaväe trükikoja trükk, Tallinnas, 16 lk., hind 25 mk.

„Eesti Spordileht“ nr. 32—33. Eesti Spordi Liidu väljaanne, o/ü. „Vaba Maa“ trükk, Tallinnas. Kaksiknr. 25 mk.

Kirjavastused.

H. Mg., Põltsamaal. Teie viimast saadetist ei saa meie seda puhku taktilistel põhjustel mitte avaldada.

—ep.— Tartus. Teie kaastöö peab kõige päält ruumi puudusel järke ootama.

Heino, Tartus. „Kaks salmi“ ei saa meie mitte tarvitada.

A. K-nn, Tartus. Luuletus ei lähe.

Vana hunt, Tartus. Teie „Tulekahju“ ilmub järgmises numbris.

Toimetuse: J. Elken, R. Antik, R. Ritsing II.
Vastutav toimetaja: direktor K. Treffner.
Väljaandja: Eesti Skoutide Maleva Asemikkude Kogu.

J. Mällo trükk, Tartus.